

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **64595** (13) **U**
(51) **МПК**
A61B 5/02 (2006.01)
G01N 33/49 (2006.01)

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛІКУВАННЯ БІСОПРОЛОЛОМ ХВОРИХ НА ІШЕМІЧНУ ХВОРОБУ СЕРЦЯ З СТЕНОКАРДІЄЮ ТА АРТЕРІАЛЬНОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ З ПОРУШЕННЯМ ДІАСТОЛІЧНОЇ ФУНКЦІЇ ЛІВОГО ШЛУНОЧКА ПО "ГІПЕРТРОФІЧНОМУ" ТИПУ

1

(21) u201104978
(22) 20.04.2011
(24) 10.11.2011
(46) 10.11.2011, Бюл.№ 21, 2011 р.
(72) БИЧКО МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ, ПЛИСКА
ОЛЕНА ПЕТРІВНА
(73) ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
"УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИ-
ТЕТ"
(57) Спосіб оцінки ефективності лікування хворих
на ішемічну хворобу серця з стенокардією та ар-
теріальною гіпертензією з порушенням діастоліч-
ної функції лівого шлуночка по "гіпертрофічному"

2

типу бісопрололом, який включає порівняння стану
хворих до і після лікування, який **відрізняється**
тим, що до лікування бісопрололом у хворого в
стані спокою проводять доплер-ехокардіографію і
визначають трансмітральний кровоплин шляхом
вимірювання швидкості раннього діастолічного
наповнення, далі після лікування бісопрололом
проводять аналогічне дослідження, при цьому,
якщо швидкість раннього діастолічного наповнен-
ня лівого шлуночка збільшиться на 9,9 % і більше
в порівнянні з швидкістю до лікування, то гемоди-
намічний результат та антиангінальний ефект оці-
нюють як позитивні.

Корисна модель належить до медицини, а то-
чніше до кардіології, і може бути використана для
об'єктивної оцінки антиангінального ефекту бісо-
прололу у хворих ішемічною хворобою серця (ІХС)
з стенокардією та артеріальною гіпертензією з
порушенням діастолічної функції лівого шлуночка
по «гіпертрофічному» типу.

Відомий спосіб оцінки ефективності лікування
хворих ІХС з стенокардією та артеріальною гіпер-
тензією з порушенням діастолічної функції лівого
шлуночка (ДФЛШ) по «гіпертрофічному» типу різ-
ними препаратами, в тому числі бісопрололом,
який полягає в порівнянні даних проб з дозованим
фізичним навантаженням до і після лікування [1] -
прототип.

Спосіб оцінки ефективності лікування прово-
дять за допомогою велоергометрії в лежачому або
сидячому положенні, або стоячи наступним чином:
на велоергометрії проводяться ступенево-
наростаюче навантаження 5-6 хвилин для кожного
ступеня. На кожному наступному ступені наванта-
ження збільшують на 150 кгм хв. і, визначають в
скільки разів збільшується потреба в кисні в порів-
нянні з вихідними даними, обчислюють величину і
оцінюють функціональний стан серця. Але такий
спосіб не забезпечує достовірну інформацію діє-
вості антиангінального ефекту застосування пре-
парату бісопрололу, так як приріст потужності по-
рогового навантаження може бути лімітований

підйомом артеріального тиску (АГ) (проба неадек-
ватна) або може бути зовсім відсутнім при наявно-
сті позитивного антиангінального ефекту по суб'єк-
тивних ознаках (тобто зникнення стенокардії -
больових відчуттів).

Задачею корисної моделі є об'єктивізація ан-
тиангінального ефекту бісопрололу у хворих ІХС з
стенокардією та артеріальною гіпертензією з по-
рушенням ДФЛШ по «гіпертрофічному» типу.

Поставлена задача вирішується таким чином,
що спосіб оцінки ефективності лікування хворих на
ішемічну хворобу серця з стенокардією та артері-
альною гіпертензією з порушенням діастолічної
функції лівого шлуночка по «гіпертрофічному»
типу, який включає порівняння стану хворих до і
після лікування, згідно з корисною моделлю відрі-
зняється тим, що до лікування бісопрололом у хво-
рого у стані спокою проводиться доплер-
ехокардіографія, визначають трансмітральний
кровоплин в діастолу - визначають швидкість ран-
нього діастолічного наповнення (Е), далі після лі-
кування бісопрололом проводять аналогічне дос-
лідження, при цьому, якщо швидкість раннього
діастолічного наповнення (Е) збільшується на 9,9
% і більше в порівнянні з швидкістю до лікування,
то гемодинамічний результат та антиангінальний
ефект оцінюють як позитивні.

Запропонований спосіб оцінки ефективності
лікування бісопрололом хворих на ІХС з стенокар-

(13) **U**

(11) **64595**

(19) **UA**

дією та артеріальною гіпертензією з порушенням ДФЛШ по «гіпертрофічному» типу має суттєві переваги над способом-прототипом, а саме в дослідженні встановлено, що позитивний антиангінальний ефект бісопрололу по суб'єктивній оцінці завжди поєднується з позитивним гемодинамічним результатом лікування, при цьому підвищення потужності порогового навантаження може і не бути.

Спосіб здійснюється наступним чином:

Приклад 1. У хворого Б. у висхідному стані відмічалось 5 нападів стенокардії на добу, вихідна потужність порогового навантаження (50 Вт) - сумнівна із-за значного підйому АТ, швидкість раннього діастолічного наповнення (Е) складала 59,5 см/с. Після застосування лікування бісопрололом напади стенокардії зникли. Але потужність порогового навантаження залишилась попередньою - 50 Вт, тобто вона не стала відображенням клінічного покращення стану хворого. При цьому швидкість Е збільшилась до 85,4 см/с, тобто відмічалось співпадання клінічного та гемодинамічного результатів лікування.

Приклад 2. У хворого Я. у висхідному стані відмічалось 5 нападів стенокардії на добу, потужність порогового навантаження 50 Вт поєднувалась з суттєвим підйомом АТ, швидкість Е складала 58,3 см/с. Після лікування бісопрололом напади стенокардії зникли, потужність порогового

навантаження не змінилась, швидкість Е збільшилась до 80,2 см/с.

Приклад 3. У хворого К. у висхідному стані відмічалось 4 напади стенокардії на добу, потужність порогового навантаження 50 Вт. Швидкість раннього діастолічного наповнення Е складала 54,1 см/с. Після лікування бісопрололом напади стенокардії зменшились до 1, потужність порогового навантаження не змінилась, швидкість Е збільшилась до 82,0 см/с.

У вказаних прикладах клінічний ефект підтверджується гемодинамічним.

Запропонований спосіб достовірно об'єктивізує клінічне покращення стану хворих ІХС з стенокардією та артеріальною гіпертензією з порушенням ДФЛШ по «гіпертрофічному» типу після проведеного лікування бісопрололом, зменшує кількість ускладнень, так як відповідає необхідності проведення хворому проби з дозованим фізичним навантаженням, що особливо небезпечно у хворих з аритміями, недостатністю кровообігу, артеріальною гіпертензією.

Корисна модель може бути використана у кардіологічних відділеннях лікувальних закладів, кардіологічних центрах тощо.

Джерела інформації:

Аронов Д.М. и соавт. Терапевтический архив, 1980, т. 52, с. 19-22 - Прототип.